

Závěrečná zpráva ze studijního pobytu Akademický rok 2018–2019

Tato zpráva musí být předána Akademické informační agentuře Domu zahraniční spolupráce (DZS) po ukončení studijního pobytu. Zprávu, prosím, zašlete e-mailem na adresu aia@dzs.cz. Do předmětu e-mailu napište „Zpráva z pobytu“ + název příslušné země.

Závěrečné zprávy, jejichž autoři a autorky souhlasili/y se zveřejněním, jsou k dispozici na internetové adrese http://www.dzs.cz/cz/akademicka-informacni-agentura/63_zpravy-ze-studijnich-pobytu/.

Jméno a příjmení studenta/studentky:	Matěj Kos
E-mail:	kos.matej@seznam.cz
Domácí VŠ:	Masarykova univerzita v Brně
Domácí fakulta:	Filozofická fakulta
Obor studia:	Učitelství ČJL pro střední školy, Učitelství RJL pro střední školy
Hostitelská země:	Ruská federace
Hostitelská VŠ:	Казанский (Приволжский) федеральный университет (Kazaňská federální univerzita)
Délka pobytu:	1 měsíc – letní škola ruského jazyka

Prosíme o vyjádření, zda hodláte zprávu poskytnout k uveřejnění a zda ji hodláte zveřejnit anonymně či nikoli. Zveřejnění jména a kontaktu může pomoci dalším uchazečům a uchazečkám o stipendijní pobyt v zahraničí.

Souhlasím s uveřejněním této zprávy nebo její části na internetových stránkách DZS ano

Souhlasím s uvedením jména u mé zprávy ano

Souhlasím s uvedením e-mailové adresy u mé zprávy ano

Souhlasím s tím, aby zpráva byla uchována pro potřeby MŠMT a AIA DZS po dobu pěti let od jejího odevzdání. ano

Body pro sepsání Zprávy ze studijního pobytu:

- **Zahraníční pobyt** (uvedte stručné informace o délce studijního pobytu, o univerzitě či pracovišti, kde jste stáž absolvovali, o Vaší činnosti spojené se studiem)
- **Před odjezdem** (informace o formalitách, které je třeba zajistit před odjezdem – viza, pojištění apod., doprava, spojení, ceny)
- **Ubytování, stravování, doprava** (druh ubytování, kvalita, způsob zajištění, cena, možnost využití studentské koleje, možnost stravování v menze)
- **Finance** (způsob výplaty stipendia, dostatečnost finančních prostředků, potřeba finanční zálohy ze soukromých zdrojů, nepředvídané náklady)

- **Volný čas** (využívání volného času, akce a služby pro studenty a studentky, přístup do univerzitních zařízení – do knihoven, k internetu apod., sportovní a kulturní příležitosti, tipy na výlety)
- **S jakými problémy jste se setkal/a při přípravě cesty a během zahraničního studia**
- **Další komentáře a doporučení** (rady a tipy pro ostatní studenty a studentky)
- **Celkové hodnocení** (jaký přínos měla stáž pro Vaše studium, diplomový projekt, doktorskou práci, pro zlepšení jazykových znalostí apod.)
- **Odkaz na fotogalerii** (můžete připojit odkaz na Vaše osobní webové nebo facebookové fotoalbum, případně je možné zaslat několik fotografií v příloze e-mailu)

Text zprávy:

Měsíc srpen jsem strávil jako student mezinárodní letní školy ruského jazyka Kazaňské federální univerzity. Kurz byl určen především pro studenty začínající s tímto slovanským jazykem. Během pobytu jsem byl ubytován na kolejích pro zahraniční studenty univerzity. Vzhledem k mé snaze o co nejpodrobnější popis celé anabáze pro případné další dobrodružně naladěné studenty Zprávu ze studijního pobytu z důvodu větší přehlednosti rozdělím na jednotlivé kapitoly.

Před odjezdem

Díky nabídce Zahraničního oddělení Filozofické fakulty Masarykovy univerzity jsem v listopadu 2018 dostal možnost přihlásit se do výběrového řízení na letní školu do Ruské federace. První kolo přípravy – odevzdání přihlášky do vnitrouniverzitního kola výběrového řízení, přihlášky pro MŠMT, životopisu a doporučujícího dopisu od vyučujícího z Ústavu slavistiky FF MUNI jsem tak musel stihnout během několika dní v listopadu.

Po schválení ve výběrovém řízení jak univerzitou, tak MŠMT jsem musel ještě před vánočními svátky 2018 zařídit a vyplnit dokumenty požadované prostřednictvím MŠMT ruskou stranou: negativní testy na HIV (v ruštině), dobrozdání od mého praktického lékaře potvrzující mou fyzickou i psychickou zachovalost vzhledem k cílové destinaci (opět v ruštině), cca třístránkovou anketu – žádost pro zájemce o studium na ruské vysoké škole a úředně přeložený doklad o nejvyšším dosaženém vzdělání. Nutno zdůraznit, že do této ankety se wpisují názvy univerzit, kde by chtěl student studovat a jejich pořadí, přičemž – jak uvedu dále – ne vždy je studentovi „přiklepnuta“ univerzita uvedená na prvním místě. Všechny tyto dokumenty měly být odeslány do začátku ledna 2019 na české MŠMT nahrané na CD-ROMu. Vyřízení tohoto kroku (soudní překlad maturitního vysvědčení, testy na HIV na vlastní žádost s potvrzením v ruském jazyce, pořízení CD nosiče) mě vyšlo přibližně na 2.000 Kč. V průběhu tohoto kroku jsem poprvé přišel do písemného kontaktu s Mgr. Ivanou Ryskovou z odboru mezinárodních vztahů MŠMT (Ivana.Ryskova@msmt.cz), která vždy ochotně a mile pomáhala při jakýchkoliv peripetiích s vyřizováním studijního pobytu.

Přibližně do konce května byl relativní klid – z MŠMT přišlo pouze několik uklidňujících e-mailů, že je zcela běžné, že ruská strana nekomunikuje a neposílá žádné informace, ale že bychom se měli nejpозději měsíc před začátkem pobytů dozvědět vše potřebné. Na konci května přišly z MŠMT instrukce pro žádost o stipendium (5.700 Kč měsíčně, tedy pro měsíční letní školu konečná částka) a zároveň z ruského portálu *russia-*

edu.ru přišla informace o přidělení na **Kazaňskou federální univerzitu** (dále KFU), která byla v mé přihlášce 2. nebo 3. volba, a zároveň číslo vízové kvitance.

Vzhledem k nedostatku času počátkem června (způsobeno bakalářskými státnicemi) jsem další kroky (žádost o vízum, vyhledání a nákup letenek, potvrzení Learning Agreementu ze strany KFU...) řešil přibližně v polovině června, přičemž za studijní krátkodobé vízum jsem nic neplatil a nepotřeboval ani nové testy na HIV (Kód 005 СТАЖИРОВКА, jen pozor, doporučuji nejdříve jet na vízové centrum, tam si vyžádat kopii dálnopisu s vízovou kvitancí poslanou na velvyslanectví/konzulát, a až s tímto dokumentem vyplňovat vízovou anketu na webu ruského ministerstva zahraničních věcí – já jsem bohužel vyplnil anketu bez znalosti tohoto dokumentu a měl jsem v ní několik chyb, které ale ochotné pracovnice VFS Global v Brně opravily.), letenky jsem pořídil vzhledem k dobrému poměru cena/služba u ruského Aeroflotu s přestupem v Moskvě-Šeremetějevu.

Samostatnou kapitolou při přípravě odletu na letní školu byla komunikace, či spíše nekomunikace, ze strany KFU. Na adrese uvedené na webové prezentaci letní školy (admission@kpfu.ru) se po vyměnění jedné zprávy zodpovědná úřednice odmlčela, a tak jsem nedostal žádné podrobnosti či nutné formuláře k ubytování na studijním pobytu – ty jsem dostal až skrz Mgr. Ryškovou z MŠMT polooficiální cestou, tedy přeposláním od ostatních účastníků letní školy v Kazani, kteří měli v komunikaci více štěstí. Nicméně nakonec jsem objevil funkční e-mailovou adresu, ze které komunikoval na ruské poměry vysoce nadprůměrný administrátor zahraničních pobytů, p. Rustam Munsin. **Případným dalším studentům vyslaným na KFU doporučuji komunikovat přímo s ním na e-mailové adrese ois@kpfu.ru, ušetří si spoustu bezesných nocí, kdy se termín odjezdu krátí, ale informace od ruské univerzity nepřicházejí.** S panem Munsinem jsme dojednali všechny podrobnosti ohledně příjezdu a domluvili mé ubytování na kolejích, takže jsem se mohl v klidu připravovat k odjezdu.

Let a příjezd na univerzitu

Letěl jsem noční mezinárodní linkou společnosti Aeroflot Praha–Moskva (SVO) a dále vnitrostátním ranním spojem Moskva (SVO)–Kazaň. Oba lety byly pohodlné, nutno zdůraznit výhodnou zavazadlovou politiku společnosti Aeroflot (i v nejlevnější knihovaci třídě 1 kus kabinového zavazadla do 10 kg + další zavazadlo na palubu /kabelka, taška na notebook, v mém případě plátěnka s nákupy z duty free na zpáteční cestě/ + zapsané zavazadlo do 23 kg) jakož i velmi slušné služby na palubě (bezplatné občerstvení nealkoholickými nápoji a studenou kuchyní na obou letech servírované ochotným personálem) a pohodlné rozestupy mezi sedadly – to vše za prakticky totožnou cenu jakou nabízí český nízkonákladový přepravce SmartWings, občas skrývaný za značkou kdysi kvalitních ČSA.

Jedinou vadou na kráse spojení tak byl přestup na letišti Šeremetějevo, který zahrnoval „vyhlídkovou“ cestu od letadla autobusem přes skoro celé letiště, běžecké závody k podzemnímu vláčku, tlačenci v automatickém vláčku, neboť byla v provozu pouze jedna ze dvou souprav, a problémy s načtením v Praze vytisknuté palubní vstupenky u vstupní brány do vnitrostátního tranzitního prostoru.

Po přiletu do Kazaně a příjezdem taxíkem k univerzitě jsem chvíli hledal správnou budovu, ovšem po nasměrování ostrahou jsem našel vstup do kanceláří oddělení mezinárodních vztahů KFU v menší bílé budově uvnitř areálu. Zde jsem, ještě venku před vstupem do budovy, byl zablokovaný všudypřítomnými studenty z ČLR a, jsa slušně

vychován, jsem počkal, než se průchod uvolní. Po půl hodině čekání přede dveřmi a kroucení hlavou (budoucí studenti KFU z asijských zemí zřejmě nemají středo a východoevropskou zkušenost s čekáním ve frontách, neboť fronty zásadně nedodrží a předbíhají jak to jen jde) mne vysvobodil pan Munsin, který mě hledal a již se strchoval, zdali jsem nezabloudil. Proto doporučuji případným příštím studentům neopakovat mou chybu a rovnou se procpat skrz případné tlupy dovnitř budovy a příslušného administrátora odchytit.

Samotný průběh příjezdových procedur byl oproti v mailu popsanému martyriu jednoduchý. Pan Munsin okopíroval pas, migrační kartu, vízum, pojištění, vzal si jednu fotografii, dal mi k přečtení a podepsání vnitřní řády a pokyny, přičemž mi oznámil, že sám zařídí moji registraci na migrační službě (pozitivní zpráva) a že budu ubytovaný jinde než v plánované Vesnici univerziády (negativní zpráva). Rovněž mi nabídl pomoc mladé alžírské studenty KFU, která mi navrhla, že mi ukáže cestu na koleje a pomůže mi dořešit ostatní nutné formality.

S ní jsem tak došel na koleje, kde jsem dostal pokoj v jednom z nejlepších pater (ačkoliv i toto patro bylo plné nástrah a záludností, viz níže) a podepsal ubytovací smlouvu. Maje tuto smlouvu, musel jsem se vrátit zpět na univerzitu, kde mi byla vystavena přístupová propustka na koleje, neboť celý objekt, kde jsem měl být příští měsíc ubytován, byl zastřežen otáčivým turniketem pod dohledem bdělých důchodkyň v bundách s nápisem „ОХРАНА“ (ostraha).

Posledním bodem programu po příletu bylo seznámení se s naší vyučující – Darjou Alexandrovnou Ivanovou, jinak vedoucí katedry humanitních věd Přípravné fakulty KFU – a dalšími dvěma studenty letní školy, kteří již byli v Kazani. Zde jsem poprvé zjistil, že jsem byl ruským ministerstvem odeslán na ne příliš správné místo – celková úroveň kurzu je spíše pro začátečníky až mírně pokročilé, což mne, vzhledem k tomu, že mi tou dobou již skoro měsíc zasychal podpis rektora Beka na čerstvém diplomu bakaláře rusistiky a bohemistiky, mírně zklamalo.

Kromě procedur spojených s nástupem na univerzitu jsem rovněž musel první den koupit ruskou simkardu. Za 470 rublů měsíčně jsem získal neomezený internet a 700 volných minut u operátora Megafon, s tím, že platba za služby funguje pomocí „polokreditu“ – máte sice na simkartě tarif, ale nechodí vám měsíčně faktura za využití služby, ale nahrajete si peníze na simkardu, ze kterých se poté každý den postupně strhává částka za využití služby.

Ubytování

KFU nabízela tři možnosti ubytování: Na koleji ve Vesnici univerziády (cca 250 rublů/měsíc), v hostitelských rodinách (cca 20.000 rublů/měsíc) a zprostředkování pronájmu bytu (reálné náklady, avšak rovněž cca 20.000 rublů/měsíc). Spolu s ostatními Čechy jsme, jako jediní studenti letní školy, využili ubytování na kolejích. Bohužel vzhledem k probíhajícímu šampionátu WorldSkills jsme nebyli ubytováni ve Vesnici univerziády, která je zařízena víceméně dle evropských standardů (Ale rovněž v ní, dle ruských studentů, se kterými jsem měl možnost mluvit, velmi striktní režim, hlídaná večerka studentů a nemožnost pozvání návštěv zvenčí.), ale na pravém ruském Общежитии №7 na ulici Бутлерова.

I když někteří mí ruští kamarádi říkali, že máme na poměry ruských univerzit velmi komfortní ubytování (Dva až tři lidé v pokoji, nezjištěná přítomnost zvířátek, sprcha společná pouze pro dva pokoje, existence poměrně nových skříní, existence alespoň

nějakých židlí a v mém pokoji vedle dveří – k nezměrnému údivu těch ruských kamarádů, kterým jsem ukazoval fotografie z ubytování – věšák na svrchní oděv.), naše pokoje jakož i sanitární zařízení a společné prostory měly určitá kulturní a stavební specifika. Teplá voda několik dní na počátku pobytu netekla, matrace měla svou nejlepší pětiletku již za sebou, takže pera nepříjemně tlačila do zad, když někdo vařil na sporáku v kuchyňce šel plyn cítit takřka po celém patře, na toaletě nám byl při vedení odpadů ukázán svéráz ruského instalatérství a při sprchování přes špatně zaspárované kachličky protékala voda do stěny v předsíni. Rovněž na celé koleji nebyla ani jedna lednička a pračka, takže bylo nutno prát v ruce. Na měsíc to šlo zvládnout, ale při představě, že bych v těchto podmínkách měl strávit semestr, jsem podvědomě hledal nejbližší veřejnou prádelnu.

Ovšem ne vše bylo na ubytování špatné – tím, že koleje nebyly nejnovější, nejvýstavnější a pro zahraniční studenty měly sloužit jen dočasně, vládl zde volnější režim. Nebyl problém pozvat večer na koleje ostatní zahraniční studenty letní školy, kteří bydleli v rodinách, aby s námi chvíli poseděli. Večerka byla pouze formální – návštěvy jsme měli vyhnat do 22.00 hodin, ovšem my jsme se mohli z kolejí vypravit případně zpět vrátit v libovolnou denní či noční dobu (Pouze nad ránem bylo potřeba klepat na skleněnou výplň vstupních dveří, aby se vzbudila jindy vždy bdělá ostraha – ovšem nikdy nám nebylo řečeno, že bychom měli pozdní příchody hlásit předem, případně že jsou pozdní příchody zakázány.). Rovněž finální odchod z kolejí byl bezproblémový, ač jsem se ho poměrně obával. Letadlo do Moskvy mi totiž letělo brzo ráno, a tak jsem se den dopředu domluvil s vedoucí koleje, že se můžu vyspat na koleji poslední noc jak potřebuji a jen klíče a ložní prádlo nechám u spolubydlícího Čecha.

Kromě toho bylo ubytování umístěno přímo v centru města, cca 5 minut od hlavní turistické ulice, 3 minuty od velkého obchodního centra se všemi vymoženostmi známými z Evropy (McDonald's, bistro s Pho Bo, lékárna, zverimex...) a 10 minut k univerzitě. Toto byla klíčová výhoda našeho ubytování a důvod, proč jsme nakonec byli i rádi, že jsme ubytováni zde, a nikoliv ve Vesnici univerziády, ve které sice byla pračka a lednička, ale rovněž se nacházela asi tři čtvrtě hodiny autobusem od centra.

Výuka a univerzitní výlety

Studentů letní školy bylo celkem 11, přičemž se jednalo převážně o začínající studenty ruštiny různých věkových kategorií (od 21letých po cca 50leté účastníky) i národností (od Kanady přes Španělsko a Německo po Česko, jakožto nejvýchodnější účastnickou zemi). Výuka probíhala v hlavní budově univerzity na adrese Кремлёвская 18, která dle všeho slouží přes semestr jako právnická fakulta. Lekce konverzací a gramatiky probíhaly pětkrát týdně, vždy tři hodiny dopoledne od 10 do 13 hodin. V průběhu kurzu se vystřídaly dvě vyučující – krom výše zmíněné Darji Alexandrovny Ivanové, která s námi jezdila i na všechny výlety, nás dva týdny učila i doktorandka Lilia Il'darovna Fachrutdinova, přičemž obě vyučující z mého pohledu velmi dobře zvládaly práci se studenty s různých zemí a různou vstupní úrovní ruského jazyka. Bohužel, já osobně jsem se ve výuce mírně nudil, neboť vzhledem k nízkému počtu účastníků nemohl být kurz rozdělen na více skupin, a tak jsem nemohl takřka nikterak dále rozvíjet svou znalost ruštiny, naopak jsem se, s ohledem na začínající spolužáky, snažil používat při konverzačních cvičeních ruštinu co nejjednodušší.

Dalším „předmětem“ byly různé exkurze, které se, v rámci Kazaně, vykonávaly v odpoledním čase po výuce, případně jednou týdně se konala velká exkurze mimo město. Díky těmto exkurzím jsme si mohli projít nejen zajímavá muzea a místa metropole

Tatarstánu, ale i navštívit okolní pamětihodnosti jako ostrov Svijažsk, staroruské město Bolgar, Raifský klášter... Při exkurzích jsme si sami platili vstupy do muzeí (standardně 100–150 rublů), doprava minibusem nám byla hrazena univerzitou, dopravu lodí jsme si poté platili sami (250 rublů za jízdu klasickou výletní lodí do Svijažsku, 750 rublů za jízdu na rychlé lodi na tzv. podvodních křídlech do Bolgaru).

Třetím předmětem, který byl zařazen do odpoledního bloku poslední týden, byly lekce ruské písně. Zde jsme se učili zpívat jak klasické ruské lidové písně, tak i to, co zpívají současní Rusové. Výuka probíhala rovněž v centru města, ovšem v jiné, nové budově, která byla určena přes semestr Institutu filologie a mezikulturní komunikace KFU.

Stravování

Vzhledem k termínu letní školy byla veškerá stravovací zařízení umístěná na univerzitě mimo provoz. Nicméně nebyl problém najít několik dobrých jídelen poskytujících dobré jídlo za odpovídající cenu. Jako jídelnu s nejlepším poměrem cena/blízkost od univerzity/chuť jsme prakticky všichni vyhodnotili столовую **Токмач** na začátku Профсоюзной ulice (dalším studentům rozhodně doporučuji, viz i dobré hodnocení na [TripAdvisoru](#)). Cena za oběd, ze kterého budete rozhodně najedeni (tedy polévka, hlavní jídlo s přílohou, salát, pirožek, kompot na zapítí), málokdy přeskočila 200 rublů. Druhou dobrou jídelnou je Столовая №1 umístěná přímo na hlavní turistické třídě – ulici Баумана. Ta je o něco dražší než náš oblíbený Токмач, ale zase nabízí jistotu velké firmy (Столовая №1 je rozšířena minimálně po téměř celé evropské části Ruska a co mám zkušenosti z Nižního Novgorodu a Moskvy, vždy je kvalitní.) větší výběr jídel, velkou nabídku cukrárenských výrobků a i čepované pivo ruské provenience – ovšem za trochu vyšší cenu, cca. 250-300 rublů za plný táč dobrot. V obou jídelnách doporučuji vyzkoušet především ruskou kuchyni, zvláště pak různé pirožky. Pokud neholdujete jídelnám, osvědčil se mi na oběd podnik Старый амбар na ulici Пушкина – největší obědové menu bylo do 300 rublů a perfektně jsem se najedl, navíc je to opět kousek od hlavní budovy univerzity.

Kromě jídelen v Kazani existují i pobočky celosvětových fastfoodů – na konci ulice Баумана se nachází u obchodního domu Кольцо KFC, přičemž v samotném obchodním domě naleznete další pobočky McDonald's a KFC. Vedle obchodního domu se dále nachází BurgerKing, který je, nemýlím-li se, otevřen nonstop. Ceny jsou o něco nižší než u nás, chuť stejná, tedy jedná se o možnost stravování pro ty, kterým nesedne ruská kuchyně. Dále z „neruské“ kuchyně doporučuji podnik Фошная на Профсоюзной ulici, který se specializuje na vietnamskou polévku Pho Bo, kterou až do brzkých ranních hodin servíruje do kelímku s sebou. Dle webu dostali i několik ocenění a já osobně jsem si je poměrně oblíbil.

Poslední tip na jídlo, který mi byl ukázán naší vyučující, je [Перемячная](#) kousek od centra v tatarské části města. Prodávají zde za 30 rublů перемячи, tedy tatarské slané pečivo podobné naší koblize, jen je místo marmeládou plněno mletým hovězím a cibulí. Absolutně mastné, absolutně skvělé!

Doprava

Vzhledem k našemu ubytování v centru města jsme používali veřejnou dopravu pouze sporadicky. Za centrální bod MHD v Kazani se dá považovat zastávka Площадь Габдуллы Тукая, která leží z jedné strany na konci ulice Баумана a z druhé strany vedle ТЦ Кольцо.

Zastavuje zde velké množství autobusů a trolejbusů, přičemž čilý ruch doplňuje podzemní stanice metra. Cena za jednu jízdu MHD je 27 rublů. Na metro je potřeba koupit žetony v automatu u vchodu do stanice, v autobusech, trolejbusech a nejspíše i v tramvajích (netestováno) prodávají lístky průvodčí. Je možné platit jak hotovostí, tak evidentně i bezkontaktní kartou či mobilem (viděno, netestováno). Při přestupu je nutné pořídit nový lístek. Ve vchodu do metra se standardně nacházejí hlídkující policisté u detekčních rámců, kterými každý cestující procházel, přičemž případná zavazadla (i malé tašky) vkládal do rentgenu. Pozemní doprava končí cca v 22 hodin, metro jezdí o hodinu nebo dvě déle.

Ideální doprava po setmění je taxi. V Rusku obecně se velmi rozmohl internet a mobilní aplikace, a tak se taxi standardně objednává pomocí aplikace Яндекс.Такси. Jízda z centra do okrajových čtvrtí stojí okolo 150-200 rublů (v závislosti na poptávce po taxících), na letiště pak kolem 500 rublů. Dvěma velkými výhodami aplikace je to, že víte výslednou cenu předem (tedy si taxikář nemůže zahrát na svého pražského kolegu) a že aplikace je i v angličtině, tím pádem není problém objednat taxi i pro rusky nehovořící či začínající studenty.

Finance

Stipendium MŠMT bylo ve výši 5.700 Kč. Dle mého názoru by mohlo vystačit, jestliže by člověk zbytečně neutrácel, stravoval se v jídelnách a bydlel na koleji. V případě, že by využil ubytování v hostitelských rodinách, prakticky celé stipendium by padlo jen na tento typ ubytování.

Já osobně jsem v Rusku utratil za měsíc celkem cca 15.000 Kč, což se stalo ovšem proto, že jsem bral pobyt jako svým způsobem dovolenou – nesnažil jsem se vždy najít nejlevnější variantu, na jeden víkend jsem se spolužačkou z kurzu letěl za památkami do Nižního Novgorodu (letenky s UVT Aero cca 5.000 rublů zpáteční, ubytování na 2 noci v pronajatém bytě v centru města 4.000 rublů na osobu), něco stály suvenýry, nemalou část prostředků jsem rovněž zanechal za večerní socializační aktivity. Mimořádné náklady se během pobytu nevyskytly.

Tipy na volný čas

I když vzhledem k nabitému programu letní školy není volného času mnoho, doporučuji k návštěvě především Centrální park M. Gorkého, kde je spousta fontán, krásných zákoutí, je zde možnost půjčit si k projížďce elektrokoloběžku... Dále doporučuji městský zábavní park s mnoha atrakcemi, který se nachází na břehu řeky Kazaňky přibližně naproti Kremlu.

Kromě těchto míst dále doporučuji prostě vzít pohodlné boty a vydat se pěšky po širším centru Kazaně – kolem jezera Кабан na jehož břehu je v centru města tatarské národní divadlo, obhlédnout krásné nové parky, projít se k „číši“, tedy kazaňské obřadní síni...

Jestliže máte rádi večerní zábavu, doporučuji navštívit bar Соль на Профсоюзной ulici (Obecně ulice Профсоюзная je taková kazaňská Stodolní, na které najdete spoustu podniků proměnlivé kvality.), ve kterém je skvělá nabídka pití i jídla, milá obsluha a po večerech živá hudba. Druhým místem, které nemůžete minout je prostor bývalé továrny přetvořený na multizánrový prostor – [Фабрика Алафузова](#). Přes den funguje jako kavárna, galerie, bar a prostor pro různé workshopy, zatímco večer se při některé z mnoha akcí rozezní několik stage rytmem slušného elektra a nekončí se dříve než ráno.

Slovo závěrem

Na závěr by měla zaznít odpověď na hlavní otázky: Doporučil bych pobyt na KFU dalším studentům? Odpověď je šalamounská – ano i ne. Letní školu bych nedoporučoval lidem, kteří, jako já, studují přímo ruštinu. Pro ně bude většina výuky, pokud nestudují rusistiku prvním semestrem, ztrátou času. Nicméně Kazaň i zázemí univerzity (krom kolejí, což v našem případě byl snad jen stav přechodný a další studenti budou již opět ubytováni ve Vesnici univerziády) můžu směle doporučit například pro semestrální pobyt, který bude již přímo zaměřený na studium ruštiny spolu s ostatními ruskými filology. Naopak pobyt rozhodně doporučuji pro nerusisty. Pokroky těch, kteří se během prvních lekcí takřka nedovedli představit, byly s každou lekcí viditelnější a slyšitelnější. Vyučující byly z mého pohledu kvalitní, mimo jiné i svým nevysokým věkem a přátelským chováním si otevřely cestu ke studentům, kteří se tak nebáli s nimi komunikovat v ruštině i přes to, že pro některé to byl zpočátku velký oříšek. Proto letní školu na KFU doporučuji spíše začátečníkům nebo těm, kteří rusky sice již trochu umí, ale nejsou kovanými filology.

A druhá důležitá otázka: Líbil se mi pobyt? Samozřejmě, že ano. Sice občas jsem si musel připomenout heslo kamaráda-spolubydlícího Čecha z koleje, že zážitek nemusí být pozitivní, ale musí být silný, ovšem celkově se pobyt dle mého názoru vyvedl a Kazaň jsem si oblíbil.

/výběr fotek z měsíčního pobytu na letní škole můžete nalézt na mém Instagramu @matejchobno/